

TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI

SW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz
do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelaria przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik IV

Bydgoszcz, dnia 22 października 1933

Numer 43

Nasze obowiązki względem Misyj.

Ze statystyk wynika, że wiek XIX był dla misyj szczególnie pomyślnym, a we wieku XX praca misyjna postępuje wciąż naprzód i rokuje jaknajlepsze nadzieje.

Jednakże mimo ogromu pracy i ofiar, mimo cudownych wprost skutków pracy misyjnej, z pośród dwu miliardów ludzi, zamieszkujących kulę ziemską tylko 350.000.000 jest katolikami. Indje naprzykład mają na 300.000.000 mieszkańców zaledwie 3.000.000 katolików; Chiny na 400.000.000 mieszkańców 2.250.000 katolików.

Te cyfry przerażają do głębi każdego wierzącego katolika, że po tak wielkich i ciężkich trudach jak mówi pap. Benedykt XV, pozostaje jeszcze prawie bez liku tylu tych, co siedzą w ciemnościach śmierci.

Dlatego też ojciec św. Pius X. nazaczył w roku kościelnym osobną niedzielę misyjną, ażeby nas wszystkich pobudzić do spełnienia obowiązków naszych względem misyj. **Dzisiejsza niedziela właśnie jest tą niedzielą misyjną.**

W jaki sposób mamy spełnić ten obowiązek?...

Przez jałmużnę i modlitwę oraz przez dostarczenie im dostatecznej ilości misjonarzy.

Misje wśród pogan pochłaniają dużo pieniędzy, potrzebnych na budowę i utrzymanie domów misyjnych i klasztorów.

W nich kształcą się młodzieńcy na przyszłych misjonarzy, dziewczęta na siostry misyjne, na katachetki i pielęgniarki. Kto się ma złożyć na pokrycie tych olbrzymich kosztów, których tylko małą część wymieniliśmy — bezwątpienia Katolicy winni składać swoje ofiary. Niech się nikt nie wymawia tem, że dziś panuje kryzys. Pewnie, że są ciężkie czasy, ale jednak drobne ofiary możemy zawsze złożyć na misje. Ofiary złożone na misje sprowadzają błogosławieństwo Boże tak na narody jak i państwa, z których

płyną. **Nie możemy wszyscy być misjonarzami, ale misjom wszyscy możemy pomagać.**

Równocześnie z ofiarami pieniężnymi na misje łączmy modlitwę na intencję misyj. W szerzeniu wiary wszystko dzieje się za łaską Bożą, ponieważ sam Bóg tylko potrafi wnikać do dusz, oświecić blaskiem prawdy, rozpalic w sercach płomień cnoty i rozbudzić w człowieku potrzebną energję, aby mógł przyjąć, co poznał jako prawdę i dobro i wedle tego postępować.

I dlatego musimy modlitwą wspomagać pracę naszych misjonarzy, aby ona wydała obfity owoc. **Jedno i drugie zadanie to jest modlitwą i ofiarę pieniężną najlepiej spełnimy, jeżeli przynależec będziemy do jednego, po-**

loconych przez Ojca św. stowarzyszeń misyjnych. Dorośli zatem wszyscy nasi parafjanie winni należeć do Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary a wszystkie dzieci do Papieskiego Dzieła św. Dzieciństwa Pana Jezusa.

Niestety za mała liczba naszych parafjan należy do tych wymienionych dzieł misyjnych.

Niechże dzisiejsza niedziela misyjna obudzi obojętnych i niechże wznieci w sercach wszystkich naszych parafjan święty zapal dla idei misyjnej.

Obowiązki, jakie stowarzyszenia misyjne nakładają są stosunkowo małe a jednak ułatwiają nam bardzo spełnienie naszych zadań względem misyj i dopomogą do wypełnienia prorocтва Jezusowego, że „**stanie się jedna otczarnia i jeden pasterz**“.

Ks. Sk.

Rozkaz misyjny Chrystusa Pana.

**Nauczajcie wszystkie narody!
Rok 1933 jest Rokiem Jubileuszowym Misyj.**

1900 lat upłynęło od śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa;

1900 lat od ustanowienia Najśw. Sakramentu Ołtarza i Kapłaństwa;

1900 lat od wydania rozkazu misyjnego: „**Idźcie i nauczajcie wszystkie narody**“;

1900 lat od założenia Kościoła i rozpoczęcia w nim działalności misyjnej.

Praca misyjna testamentem

Pana Jezusa.

Zbawiciel przyszedł na świat, aby „szukać i zbawić co było zgineło“. Przed wniebowstąpieniem zleca to zadanie apostołom, kiedy do nich się odzywa: „**Idźcie i nauczajcie wszystkie narody**“. Były to ostatnie Jego słowa, wypowiedziane przed powrotem do nieba, zawierają więc ostatnią Jego wolę, Jego testament. Wprawdzie nie określa dokładnie, dokąd mają pójść, lecz z naciskiem zaznacza, że cały świat mają dla Niego zdobyć. Nie mają też czekać, aż narody same do nich

się zgłoszą, ale iść do nich z własnego popędu, odszukać tych, co tęsknią za słowem Bożem, pokrzepić niem upadłych na duchu.

Udział w dziele misyjnym naszym obowiązkiem.

Rozszerzanie granic Królestwa Chrystusowego na ziemi jest wzniosłą służbą Bożą, a **służba Boża wymaga ofiar. Jak Dzieciątko Jezus ongiś w darze otrzymało złoto, mirrę i kadzidło, tak dziś nie wolno nam szczędzić na cele misyjne ni grosza ni modlitwy ni rąk do współpracy.** Ale na kim ciąży obowiązek składania tych ofiar? Na nas wszystkich, na całym społeczeństwie katolickim. Bez naszej pomocy nawrócenie świata jest niemożliwe, bez naszej pomocy misjonarze nie mogą spełnić powierzonego im zadania.

Obowiązek współpracy misyjnej wynika.

a) z woli Bożej, która chce zbawić ludzi przez ludzi.

Bóg dał tobie wspaniały dar łaski, jakim jest prawdziwa wiara, dał ją tobie bez jakiegokolwiek z twojej strony

zastugi, dlatego żąda od ciebie, abys udzielał jej owym tysiącom i milionom, które jej dotąd nie znają. Bóg odkupił ciebie, abys odkupienie niósł innym, tym co „w cieniu śmierci“ żyją, tj. poganom.

Papież Grzegorz XV pisze w r. 1622: „Wszyscy ochrzczeni winni naśladować bezcenną miłość Chrystusa, który za wszystkich umarł, i dlatego starać się jak On, aby wszyscy byli zbawieni“.

b) z naszego stosunku do Chrystusa.

Przez prawdziwą wiarę stałeś się dzieckiem Boga, obywatelem Kościoła katolickiego. Jako dobremu obywatelowi Kościoła, który nietylko prawa uzyskał, ale ma i obowiązki do spełnienia, nie może tobie być obojętna ostatnia wila Chrystusa-Króla. Rozrost i rozwój Jego królestwa na ziemi winny tobie mocno leżeć na sercu, bo sprawy i interesy Chrystusowe są twojemi sprawami i interesami. Poczucie obowiązku względem Chrystusa, Króla i Pana twego, wdzięczność i miłość ku Niemu — oto bodźce dla ciebie, abys pomagał w urzeczywistnieniu ostatniej woli Zbawiciela, wyrażonej słowy: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody“.

c) z istoty Kościoła katolickiego.

Kościół Chrystusowy jest katolicki czyli powszechny, co znaczy, że winien objąć wszystkich ludzi. Ty zaś, nale-

żąc do tego Kościoła, jesteś katolikiem, a więc musisz umieć okiem sięgnąć poza własną parafję, diecezję, kraj i ogarnąć niem cały świat, wszystkie narody ziemi. Znajdziesz wśród nich jeszcze przeszło miliard pogan. Czy wobec tego starczy podziwiać znoje i wysiłki naszych dzielnych misjonarzy, którzy posłuszni rozkazowi misyjnemu Boskiego Mistrza wszystko i wszystkich opuścili, aby szerzyć słowo Boże, a w niczem im nie pomagać? Jako katolik winienes ich popierać, sił i starań dokładać, aby Kościół, którego obywatelem jesteś, istotnie stał się powszechnym. Bez twego udziału w pracy misyjnej nawrócenie niezliczonych rzesz pogan nie dojdzie do skutku. I od ciebie zależy, czy światło wiary do nich zawita, czy też nadal żyć mają pogrążeni w bałwochwaltwie.

Każdy członkiem Papieskich Dzieł Misyjnych.

Słyszałeś, że Chrystus żąda od Ciebie współpracy w dziedzinie misyj. Spełnij Jego wolę zapisując się do Pap. Dzieł Misyjnych, których mamy trzy:

Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary, Papieskie Dzieło Św. Piotra Apostoła i Papieskie Dzieło Św. Dzieciństwa Pana Jezusa.

Papieskie dzieła misyjne.

Głównym źródłem dochodów Kongregacji Rozkrzewiania Wiary, owego ministerstwa dla spraw misyjnych z cetnralą w Rzymie są składki zbierane przez owe stowarzyszenia, popierające misje, a podniesione przez Ojca św. do godności Papieskich Dzieł Misyjnych. Zaliczamy do nich trzy, mianowicie.

I. Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary, pierwsze i najważniejsze z wszystkich, przychodzi z pomocą misjom katolickim w wszystkich nieraz różnych potrzebach.

Członek, którym może być każdy katolik od skończonego dwunastego roku życia, odmawia codziennie 1 Ojcie nasz, 1 Zdrowaś Marjo z westchnieniem: „św. Franciszku Ksawery, módl się za nami!“ i składa co tydzień 5 groszy. Składający tę ofiarę otrzymują bezpłatnie wychodzący w Poznaniu dwumiesięcznik misyjny „Roczniki Pap. Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Pap. Dz. św. Piotra Ap.“ tak, że na każdy dziesiątek przypada 1 egzemplarz.

II. Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła, popiera budowę seminarjów duchownych w krajach misyjnych i utrzymuje je, aby wytworzyć szeregi duchowieństwa rodzimego.

Członek odmawia codziennie dwa

wzewania: 1) „O Marjo Dziewico, Królowo Opostołów, módl się za nami!“ — 2) „Św. Piotrze, Książę Apostołów, módl się za nami i za seminarjami krajowemi“, oraz składa rocznie 1,— zł., a najmniej 50 gr.

III. Papieskie Dzieło św. Dzieciństwa Pana Jezusa otacza opieką, wy-

chowuje na katolików dzieci pogańskie.

Członek, którym może być każde dziecko od dwunastego roku życia, odmawia codziennie 1 Zdrowaś Marjo, módl się za nami i za biednemi dziećmi pogańskiemu“ i składa 5 gr. miesięcznie.

Ponieważ tylko pomoc ujęta w ramy organizacji, jest dla Kościoła prawdziwą pomocą, przeto każdy katolik winien być członkiem jednego z wyżej wymienionych Papieskich Dzieł Misyjnych. Stolica Apostolska w ten sposób uzyska podwójną od nas pomoc w nawracaniu pogan, raz duchową, boc zlonkowie Papieskich Dzieł Misyjnych w modlitwach za pomyślność misyj łączą się z bezustannemi modlitwami Kościoła Katolickiego, a powtórnie materialną, bo z małych składek członków wyrasta wcale pokaźna kwota, którą się zasila placówki misyjne, rozrzuczone po całym świecie.

Tylko zorganizowaną pomocą nawrócimy niezliczone rzesze pogan, pogrążonych w ciemnościach bałwochwaltstwa i zabobonu. Misjonarz bowiem, zdala od swoich pracujący wśród niezmiernych trudów i znojów, musi mieć tę moralną pewność, że w swych zabiegach około pozyskania dla Chrystusa nowych owieczek nie jest odosobniony, lecz poparty przez całe społeczeństwo katolickie. To dodaje mu otuchy i bodźca do pracy, to jest dlań rękomią, że wysiłek jego obfity przyniesie plon.

W obecnym Roku Świętym, który jest również Rokiem Misyj, hasło nasze „Misjom służ“ realnie przybierze kształty, jeżeli każdy katolik stanie się czynnym członkiem Papieskich Dzieł Misyjnych, a tem samem stale popierać będzie misje modlitwą i ofiarą.

Służba Boża.

Dwudziesta niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego.

Nastrój wywołany słowami psalmu 136,1:

„Nad rzekami Babilonu, tameśmy siedzieli i płakali: gdyśmy wspominali na Syon“ (offertorium) — jest podobny w Kościele do tego, jaki był za czasów niewoli babilońskiej. Uciski i prześladowania końcowe są podobne do położenia Żydów w niewoli.

Ale życie każdego człowieka jest wygnaniem, każda dusza za Bogiem tęskniąca, czuje się tu na ziemi jak w niewoli. To wygnanie i smutki z niem związane należy przyjąć w duchu pokuty a czas tu na ziemi należy dobrze wykorzystać (lekcja) przez dobre i nienaganne prowadzenie się (introtit, śpiew przy Komunji).

W introticie jest zawarta gorąca modlitwa Żydów-wygnañców, emigrantów

wspominających swe błędy, za które spotkał ich los tułaczki na obczyźnie (w Babilonji). Daniel prorok w niewoli Babilońskiej modli się za naród i wyznaje, że grzechy są powodem tych cierpień: „**bośmy zgrzeszyli przeciw Tobie i przykazań Twoich nie strzeegli**“. Bóg jest miłosierny i nawet w karaniu okazuje się jego dobroć i miłosierdzie.

W kolekcie słyszymy znowu prośbę Kościoła za wygnañcami wszystkimi na tej ziemi o przebaczenie o pokój i mamy przez to nowy dowód jak Kościół św. ta najlepsza matka zabiega o dobro wieczne swoich dzieci. Cierpienie jedynie oczyszcza i hartuje duszę tak bardzo skłoną do złego.

W czytaniu św. Paweł daje wskazówki nam, wygnañcom na ziemi, jak

Pamiętajcie o Misjach!

mamy postępować. Wierzący człowiek nie będzie szukał pociech w używaniu tego świata. „**Nie upajajcie się winem, bo to prowadzi do rozpusty, ale napełniajcie się Duchem św... Poddawajcie się jedni drugim w bojaźni Chrystusowej**“.

W **graduale** jest pieśń Opatrzności, lecz także oczekiwania i tęsknoty za Eucharystją: „**Oczy wszystkich nadzieje mają w Tobie, Panie, a Ty im dajesz pokarm czasu swojego**“.

W **ewangelji** — uzdrowienie cudowne syna urzędnika królewskiego: „**Panie, zstąp, przyjdź, zanim umrze syn mój**“ — wyraża oczekiwanie i tęsknotę nas wszystkich za Chrystusem, naszym lekarzem, który uzdrowienie i życie daje tym tylko, którzy Weń wierzą i według Wiary żyją.

W ofierze i uczcie ofiarnej Nowego zakonu (Msza św. i Komunia św.) jest

dla nas lekarstwo najlepsze. Zanim jednak wrócimy z wygnania (z tego padło leż do naszej ojczyzny wiecznej — do nieba), musimy usunąć wszystkie nasze grzechy (sekreta).

Tu, na wygnaniu ziemskim, mamy pociechę w nadziei, że po trudach wędrówki, wedle obietnicy Boga niebo mieć będziemy.

Wdzięczność i podzięką za Komunię św., to posłuszne spełnianie woli Chrystusowej: „Spraw..., Panie, byśmy się stali godnymi darów Twoich (Komunii św.) przez posłuszeństwo przykazaniom Twoim“.

Tęsknota za niebem i Bogiem, powinna nam towarzyszyć przez całą wędrówkę ziemską, spełnianie woli Bożej zawarte w przykazaniach i częsta spowiedź i Komunia św.

Ks. Ta. Bor.

Złoty jubileusz „Miesiąca Różańcowego“.

Przed pięćdziesięciu laty, w dniu 1 września 1883 roku, ówczesny papież Leon XIII encykliką swą „Supremi apostolatus“ (Najwyższego Apostolstwa) ustanowił i na cały Kościół rozszerzył stałe nabożeństwo różańcowe, przeznaczając na nie cały październik każdego roku. W roku bieżącym zatem przypada złoty jubileusz tych pięknych i niezwykle pożytecznych modłów. Ogłaszając encyklikę o różańcu, Leon XIII kierował się nietylko własnym szczególniejszym nabożeństwem ku N. Marji Pannie, które — jak sam oświadczał — „wyssał z mlekiem matki, a z latami jeszcze bardziej pogłębił“, nie tylko przychyłał się do zdania i wielokrotnie przed Stolicą Apostolską składanych prośb pobożnych synów św. Dominika, ale przede wszystkim uczynił zadość potrzebom wiernych, uciekających się do wstawiennictwa Matki Bożej, która jest również matką ludzi.

Wielekroć w ciągu wieków Kościół, a z nim całe społeczeństwo chrześcijańskie, doświadczało dobrodziejstw z odmawiania różańca płynących, zarówno w życiu prywatnym wiernych, ajk i w życiu społecznym. Tak było, gdy św. Dominik użył go jako broni przeciw heretykom albingensom, gdy w dniach ciężkiej próby papież Pius V wraz z ludem rzymskim, odmawiając różaniec, wyjednał zwycięstwo dla oręża chrześcijańskiego w bitwie z Turkami pod Lepanto, a w półtora wieku później pod Petrowaradinem. Nic dziwnego, że mądry i przewidujący

Ojciec chrześcijaństwa, widząc nowe ze wszech stron piętrzące się niebezpieczeństwa dla wiary, wywołane głoszeniem bezbożnych teorii z jednej strony, obojętnością z drugiej, za wskazane uznał polecić wiernym nabożeństwo do Matki Bożej i to w formie najbardziej doskonałej — różańca.

Pół wieku minęło od chwili ogłoszenia powszechnych nabożeństw różańcowych w Kościele. Sprzymierzywszy się z dawnymi nowi wrogowie stanęli przeciw Kościołowi. Obok bezbożnictwa, sekciarstwa stałe hasło użycia, zaniebywania obowiązków względem Kościoła i społeczeństwa, poniżanie godności macierzyństwa, uświęconego Boskiem Macierzyństwem N. Marji Panny, walka b świętością rodziny i nierozwiązywalnością małżeństwa. Słusznym zatem wydaje się, by wierni katolicy, zgodnie ze słowami encykliki o różańcu: „coraz bardziej uczyli się kochać różaniec, ten różaniec, który przodkowie nasi uważali nietylko za umacniający i niezawodny środek w doświadczeniach żywota, ale także jako szlachetny wyraz chrześcijańskiej pobożności. — Niebiańska Orędowniczka chętnie wysłucha wspólnych modłów ludzkości i uzyska niewątpliwie u Boga, że sprawiedliwi w cnotach wzrosną, błędzący przyjdą do pokuty i sprawę wiecznego swego zbawienia do serca przyjmą, aby Pan nasz, Sędzia złego, w dobroci i miłosierdziu Swojem oddalał od Kościoła wszelkie niebezpieczeństwo, a społeczeństwu powrócił pożądany pokój“.

PROGRAM

A K A D E M J I M I S Y J N E J,

która się odbędzie

w niedzielę, dnia 22 października b. r.,

o godzinie 7-ej wieczorem

w Domu Katolickim na Wilczaku,

ulica Miedza 2.

1. Śpiew chórowy.
2. Deklamacja.
3. Referat ks. Proboszcza: Polska idea misyjna.
4. Wykład o Chinach z przezrocza-
mi — ks. Müller.
5. Deklamacja.
6. Wspólny śpiew i zakończenie.

Wstęp: 1,50 zł., 1,— zł., 0,50 zł. i sto-
jące 0,20 zł.

Z ruchu bractw i towarzystw.

Sekcja haftów kościelnych. Sekcja powyższa przyjmie jeszcze kilka chętnych do powyższej pracy panienek. Uprasza się, by panienki zgłosiły się w poniedziałek lub w środę od godz. 6—9-tej, gdyż w te dni i w tym czasie trwają prace hafciarskie.

Komitet obchodu Dnia Katolickiego opracował już ogólny program obchodu „Dnia Katolickiego“. Na sumę stawia się wszystkie bractwa i towarzystwa z chorągwiami i sztandarami. Po sumie uformuje się pochód, który wyruszy do pomnika N. Serca Pana Jezusa, gdzie odmówi się litanię do Serca Jezusowego a po odśpiewaniu kilku zwrotek pieśni, ten sam pochód ruszy na salę Patzera. Na sali odbędzie druga część obchodu t. j. uroczysta akademja, na którą złożą się: referat p. Jabłońskiego, deklamacje, obraz sceniczny i śpiew chóru „Moniuszko“. Przypomina się również wszystkim parafjanom o kwiecie, która się w tym dniu odbędzie.

Kat. Tow. Rob. Dziś rano na Mszy św. o godz. 8-mej wspólna Komunia św. wszystkich członków. Po połud. uroczyste zebranie, poświęcone **uczczeniu 250-lecia odsieczy wiedeńskiej**, o godz. 16,30 w Domu Katolickim na Wilczaku. Ciekawie i gruntownie opracowany **referat wygłosi ks. Bronisław Müller.**

P. D. R. W. Dziś niedziela misyjna. Parafjanie mogą zapisać się do Papieskiego Dzieła Rozkrzewienia Wiary św. w biurze parafjalnem po każdej Mszy św. Wieczorem o godz. 19 uroczysta akademja misyjna. Program podany na innem miejscu, tu przypomina się **o aktualnym referacie Ks. Proboszcza i o ciekawych przezroczach z obrazkami z terenów misyjnych.**

S. M. P. „Promyk“. W listopadzie odbędzie się kurs prasowania bielizny. Opłata za kurs od poszczególnej druchny 3,— zł. Cena stosunkowo niska. Niech druchny skorzystają z tej okazji i zgłoszą się na powyższy kurs do dnia 28 b. m. Zgłosić się można codziennie w Ognisku u druchny Sikorskiej. Przypomina się

Czyś już zjednał nowego abonenta „Tygodnika Kościelnego“?!

również druchmom o nadzwyczajnem zebraniu, które odbędzie się w czwartek, dnia 26 bm. Udział wszystkich druchen konieczny.

KOMUNIKATY S. M. P. „PROMYK“.

1. Dnia 22 października wycieczka do Rynkowa. Zbiórka o godz. 1-szej przy Ognisku.

2. W listopadzie odbędzie się kurs prasowania sztywnej bielizny. Druchny, pragnące wziąć udział winny się zgłosić najpóźniej do 26. 10. w Ognisku.

3. Przypomina się druchnom kurs z historii i literatury polskiej, prowadzony przez p. Gąsiorowską w poniedziałki i soboty w Ognisku.

Z okazji „Dnia Katolickiego“ urzędują się kwestę. Do kwesty zaprasza się wszystkie Panie z Tow. Kobiet „Jutrzenka“, z Żyw. Różańca, i z S. M. P. „Promyk“. Zebranie nadzwyczajne celem zorganizowania tej kwesty odbędzie się w czwartek, dnia 26 bm, po nabożeństwie różańcowem. Udział w kwestowaniu nie jest żadnym ciężarem, ale miłym obowiązkiem, gdyż w ten sposób również pomaga się Akcji Katolickiej. Dlatego uprasza się wszystkie członkinie powyższych organizacji, by chętnie i jak najliczniej na to zebranie przybyły.

Tow. Kobiet Katolickich „Jutrzenka“. Wspólna spowiedź św. w sobotę, 21 b. m., po poł., a w niedzielę, 22 b. m., o godz. 8 wspólna Komunia św. pod sztandarem.

Wiadomości parafjalne.

W SPRAWIE DZIERŻAWY MIEJSC W ŁAWKACH KOŚCIELNYCH.

Dochodzą nas znowu uzasadnione skargi na niegrzeczność niektórych osób, zajmujących nieswoje miejsce w ławkach kościelnych. Takie postępowanie jest niesłuszne i krzywdzące, a przytem wywołuje zamieszanie w kościele nawet podczas nabożeństwa. Wobec tego prosimy, by w przyszłości nieuprawnieni nie zajmowali miejsc w ławkach kościelnych. Przypominamy, że na ławkach są umieszczone numery i nazwiska dzierżawiących miejsce i do tego prosimy się całkowicie stosować. Ks. Proboszcz nie chciałby słyszeć zażaleń, że ta a ta pani lub ten a ten pan nie chciał z ławki ustąpić, chociaż nie był uprawniony, i że trzeba było dopiero uciekać się do interwencji marszałka czy kościelnego. Kto chce mieć miejsce w ławkach w kościele zapewnione, niech je wydzierżawi. Jest jeszcze kilkanaście miejsc do wydzierżawienia. Kto dotychczas nie uiszczył dzierżawy za miejsce w ławce za IV kwartał, traci prawo do miejsca i będzie z tabliczki skreślony.

Wydzierżawiający miejsce w ławkach winni się stawić punktualnie na nabożeństwo. Jeżeli przyjdą po Ewangelji św., to tracą na temże nabożeństwie prawo do miejsca.

Powyższych kilka uwag prosimy przyjąć do wiadomości i do nich się ściśle zastosować. Chodzi przecież o porządek podczas nabożeństw.

Poświęcenie naszego cmentarza parafjalnego odbędzie się w uroczystość Wszystkich Świętych. Nieszpory białe będą już o godz. 14, poczem nieszpory żałobne a o godz. 15 wyruszy pierwsza procesja na

nasz cmentarz, gdzie będzie kazanie i nastąpi poświęcenie.

Zebrania bractw i towarzystw

22. 10. Niedziela.

Żywy Róż. Ojców. Na sumie asyst. róża 4. Żywy Róż. Matek. Zebr. po nieszporach.

Tow. Robotników. Zebranie o godz. 16,30 w Domu Katolickim na Wilczaku.

S. M. P. „Promyk“. Wycieczka do Rynkowa. Zbiórka druchen o godz. 1 przy Ognisku.

23. 10. Poniedziałek.

S. M. P. „Promyk“. Zebr. plen. oddz. mł. po nab. różańcowem w salce par., zbiórka zastęp. II. oddz. starsz. po nab. w Ognisku.

24. 10. Wtorek.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu III. i V. oddz. mł. po nab. róż.

25. 10. Środa.

S. M. P. „Promyk“. Zebr. urozmaicone oddz. starsz. po nab. róż., zbiórka zastępu VI. mł. po nab. róż. w Ognisku.

26. 10. Czwartek.

S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zast. VI. starszego po nab. róż. w Ognisku.

29. 10. Niedziela.

Żywy Róż. Ojców. Na sumie asyst. róża 5.

Porządek nabożeństw.

22. 10. XX Niedziela po Ziel. Świątkach. Niedziela misyjna.

Ewangelja św., zap. u św. Jana 4, 16—53. Godz. 7,00 Czytana Msza św. z kazaniem. Godz. 8,00 Czytana Msza św. Godz. 9,00 Msza św. śpiewana dla dzieci z kazaniem.

Godz. 10,00 Suma z wystawieniem Najśw. Sakramentu, procesją i kazaniem.

Godz. 12,00 Cicha Msza św. z kazaniem.

Godz. 14,00 Chrzty i wywoły.

Godz. 15,00. Nieszpory z wystawieniem Najśw. Sakramentu i różaniec.

W dni powszednie Msze św. o godz. 6,15, 7,00, 7,45 i 8,30.

Wywoły i chrzty codziennie o godzinie 8 (zgłosić się w zakrystji).

Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 6,15.

29. 10. XXI Niedziela po Ziel. Świątkach. Święto Chrystusa Króla.

Porządek nabożeństw jak w niedzielę.

Ogłoszenia Parafjalne.

22. 10. Niedziela.

Odpust poświęcenia kościoła.

Suma z wystawieniem Najśw. Sakramentu, procesją i kazaniem już o godz. 10. Wystawienie Najśw. Sakramentu trwać będzie od sumy aż do nieszporów z różańcem włącznie.

Adorują: od godz. 13 do 14 Żywy Różaniec Ojców, Matek, Młodzieńców i Panien; od godz. 14 do 15 — III Zakon i Straż Honorowa.

W tym dniu można uzyskać odpust zupełny, który należy ofiarować za dusze w czyśćcu, jeżeli się przystąpi do spowiedzi i Komunii św. i odmówi w intencji

Ojca św. 6 Ojciec nasz, 6 Zdrowaś Marjo i 6 Chwała Ojcu.

Niechże zatem jak najwięcej skorzysta z tego wielkiego dobrodziejstwa Kościoła i przyjdzie w ten sposób z pomocą duszom w czyśćcu cierpiącym.

Nabożeństwo różańcowe dla dzieci będzie od poniedziałku już o godz. 5 popoł.

Wypisy z Ksiąg Kościelnych.

CHRYZTY.

Powalisz Franciszek, ul. Łokietka 33; Piekut Józef, ul. Łokietka 16; Kołosowska Danuta, Marja, ul. Łokietka 16, Iwiński Zygmunt, ul. Jackowskiego 34; Kłos Zdzisław, ul. Czarnieckiego 13; Warszawska Halina, ul. Grunwaldzka 19; Kalinowska Urszula, ul. Wysoka 18; Neumann Tadeusz, ul. Chełmińska 10; Wenks Henryk, ul. Jackowskiego 8.

Ktoby znał rodzinę, w której przez niebalstwo lub złą wolę znajduje się dziecko nieochrzczone powinien o tem donieść do kancelarii parafjalnej.

ZAPOWIEDZI.

Chełmiński Florjan, ul. Podgórna 15 i Szeffler Cecylja, ul. Poznańska 4; Kornecki Franciszek, ul. Łokietka 48 i Lawidza Teresa, ul. Łokietka 52; Bośniński Józef Edmund, ul. Kaszubska 14 i Jurkiewicz Monika, ul. Na Wzgórzu 30; Redmann Paweł, ul. Stawna 34 i Kucza Jadwiga, Piersko p. Wiloszyn; Malinowski Zygmunt, ul. Dolowa 2 i Kraszewska Aniela, ul. Ugory 12; Myśliwiec Józef, ul. Łokietka 53 i Lampka Bronisława ul. Pomorska 3, Jędryczka Dionizy, 62 p. p. i Kałna Helena, Sucha, par. Lubiewo; Pietsch Feliks, ul. Łokietka 21 i Gorink Katarzyna, wdowa, ul. Bocianowo 47.

ROCZNICE ŚMIERCI.

23 październik: śp. Franciszka Zawadzkiego, 1926; śp. Ernestyny Folerzyńskiej, 1928; śp. Florentyny Paradowskiej, 1928; śp. Antoniny Malejowej, 1929. 24 październik: śp. Wacława Malaczyńskiego, 1926; śp. Marji Cieślińskiej, 1927; śp. Władysława Balcera, 1930; śp. Marcelego Weltera, 1931; śp. Walentego Stawickiego, 1931. 25 październik: śp. Weroniki Czechowskiej, 1925; śp. Stefana Liberackiego, 1929; śp. Aleksa Baldowskiego, 1929; śp. Marjanny Wilszewskiej, 1929; śp. Łucji Szajorównej, 1931. 26 październik: śp. Walerji Kostro, 1926; śp. Zygmunta Staniszwskiego, 1926; śp. Pauliny Dończewskiej, 1928. 27 październik: śp. Leokadii Wrzesińskiej, 1926; śp. Anny Rosenthalowej, 1927; śp. Magdaleny Bączkowskiej, 1927; śp. Antoniny Chrzanowskiej, 1929, śp. Marji Makowskiej, 1931. 28 październik: śp. Anieli Prussowej, 1927 śp. Czesława Jaworskiego, 1929; śp. Jana Rutkowskiego, 1930. 29 październik: śp. Józefa Zielińskiego, 1928.

Pamiętajmy o ich duszach w naszych modłach codziennych i ofiarujemy za nie Msze św.

OFIARY.

Na kaplicę cmentarza złożyli: p. Bogumiła Dudczanka 5, —zł., p. Woźniak 5,— złotych.

Na światło złożyli: p. Antoni Felczkowski 2, —zł., p. Jakób Kaczmarek 2,—zł., p. Mikołaj Sokołowski 3,— zł.

Na Dom Katolicki. Na uroczystości rodzinnej u pp. Ziętaków zebrano 16,83 zł. Ofiarodawcom serdeczne „Bóg zapłać“.

Dziś wszyscy przyjdziemy na akademję misyjną do Domu Kat. na g. 7 wiec z.